

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.154 van 11 januari 2012
in de zaak A. 197.483/XIV-32.440**

In zake : Mohammad Haman FAKHRI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Joost Hendrix
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 114/27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 augustus 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 29 juni 2010 waarbij wordt besloten dat de verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002, zodat de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij voor de verzoeker van rechtswege vervalst.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 november 2011.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Hendrix, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 18 mei 2010, zonder enig identiteitsdocument, België binnen en dient op dezelfde dag een asielaanvraag in. Hij verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 3 juli 1993.

Verzoekers identiteit wordt vastgesteld aan de hand van zijn verklaringen. Aangezien er twijfel is over de door hem ingeroepen minderjarigheid, vraagt de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Voogdij om een leeftijdsonderzoek te laten uitvoeren.

Op 18 mei 2010 wordt de verzoeker onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

Op 9 juni 2010 vindt een “identificatiegesprek bij twijfel aan de leeftijd” in het Dari plaats met de dienst Voogdij.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KULeuven) ondergaat de verzoeker op 15 juni 2010 bij Prof. Dr. G. Willems een “deskundig onderzoek” teneinde zijn leeftijd te schatten: na een kort klinisch tandheelkundig onderzoek, wordt zowel een orthopantomogram vervaardigd van gans de boven- en ondertandboog, als een radiografie van de beide mediale claviculae en van het linker handpolsgewricht.

De conclusie van de leeftijdsschatting luidt als volgt: “Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat Fakhri Mohammad Haman op datum van 15-06-2010 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is. (...)”.

Op 2 juni 2010 legt de verzoeker een document, genaamd taskara, voor, afgegeven op 9 januari 2010 in Faryab, Andkhoy, Afghanistan, dat vermeldt dat hij geregistreerd stond als 16-jarige in 2009.

Op 17 juni 2010 onderzoekt de Federale Politie, Algemene Directie van de Gerechtelijke Politie, Centrale Dienst ter bestrijding van Valsheden Documenten, het door de verzoeker voorgelegde identiteitsdocument. Zij concludeert als volgt: “Le document est une contrefaçon totale (...)”.

Op 29 juni 2010 besluit de dienst Voogdij dat de plaatsing onder haar hoede van Mohammad Haman FAKHRI van rechtswege vervalst op de datum van de kennisgeving van de beslissing.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. De verzoeker vermeldt in zijn verzoekschrift dat hij geboren is op 3 juli 1993. Derhalve moet worden vastgesteld dat de verzoeker thans de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

Volgens artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002, is de voogdijregeling over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen van toepassing op elke persoon “van minder dan achttien jaar oud”. De verzoeker is, in het licht van de voormelde wetgeving op de voogdij, momenteel dus meerderjarig. Na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing zal de verzoeker geen aanspraak meer kunnen maken op het voogdijschap en bijgevolg evenmin op de voordelen verbonden aan het statuut van de niet-begeleide minderjarige vreemdeling, gelet op zijn meerderjarigheid. De verzoeker beschikt niet langer over het rechtens vereiste actueel belang.

4.2. De verzoeker anticipeert in de procedurestukken op de mogelijke onontvankelijkheid van het beroep waarbij zijn meerderjarigheid zijn belang bij huidig beroep doet teloorgegaan. De verzoeker beschouwt de mogelijke onontvankelijkheid van het beroep, gelet op het ontbreken van het vereiste belang wegens zijn meerderjarigheid, als een inbreuk op artikel 6 EVRM, meer bepaald de redelijke termijn-vereiste, aangezien dit betekent dat de Raad van State niet voor verzoekers achttiende verjaardag uitspraak zal hebben gedaan over zijn beroep.

Opgemerkt moet worden dat de verzoeker zelf de grenzen van het belang heeft getrokken in zijn verzoekschrift, waar hij stelt dat hij “bij terugkeer naar zijn land van herkomst in zijn vrijheid, in zijn fysieke en in zijn morele integriteit zal worden geraakt”. De beslissing van de dienst Voogdij houdt geen verwijderingsmaatregel in, zodat de verzoeker slechts getuigt van een indirect belang, hetgeen onvoldoende is om de ontvankelijkheid van het beroep te verantwoorden.

Verzoekers argumenten in verband met de redelijke termijn staan ook los van het onderzoek naar zijn belang. Het al dan niet ontbreken van het

belang moet door de Raad van State ambtshalve worden onderzocht, gelet op artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Wanneer de Raad vaststelt dat de verzoeker niet over het rechtens vereiste actueel belang beschikt, dan leidt deze vaststelling tot de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring.

Gelet op de door de verzoeker zelf vermelde geboortedatum, heeft de dienst Voogdij, geen andere mogelijkheid dan vast te stellen dat de verzoeker meerderjarig is. Hij heeft van rechtswege geen recht meer op een voogd.

Waar de verzoeker zijn belang situeert in het niet moeten dragen van de kosten van de procedure voor de Raad van State of in de mogelijkheid van een burgerlijke procedure op grond van artikel 1384 Burgerlijk Wetboek, getuigt hij alleen maar van een indirect belang, nu dergelijk belang vreemd is aan de finaliteit van het vernietigingscontentieux die bestaat uit het laten verwijderen van een onwettige beslissing uit de rechtsorde. Een dergelijk indirect belang is onvoldoende om het onderzoek van het beroep te rechtvaardigen.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 januari 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen